

DIUMENGE DE PASQUA
VETLLA PASQUAL
Homilia del P. Abat Josep M. Soler
12 d'abril de 2009
Rm 6, 3-11

Ha ressuscitat. Aquest anunci de l'albada de Pasqua ressona any rere any a tots els confins de la terra; i és portador de joia i d'esperança. Ho és, estimats germans i germanes, també per a nosaltres que en aquesta nit santa ens hem aplegat a la Casa de la Mare de Déu. *Jesucrist, un cop ressuscitat d'entre els morts, ja no mor més, la mort ja no té cap poder sobre ell.* Aquest és l'anunci que feia sant Pau als cristians de Roma i que ens ha repetit la litúrgia d'aquesta Vetlla. D'aquesta realitat pasqual brolla la joia d'aquesta nit que s'estén a cada dia de l'any. Però aquest anunci sobre Jesús va inseparablement acompanyat d'un altre, també joiós, referent a nosaltres: *tal com Crist, gràcies al poder admirable del Pare, va ser ressuscitat d'entre els morts, també nosaltres [...] hem estat plantats vora d'ell amb una mort semblant a la seva perquè també siguem semblants a ell per la resurrecció.* I, quan *hem estat plantats vora el Crist?* Sant Pau fa referència al nostre baptisme.

El poder admirable del Pare que va ressuscitar Jesucrist *d'entre els morts*, actua també en el baptisme per incorporar-nos al Senyor mort i ressuscitat. Per això la litúrgia de la Vetlla pasqual, tota centrada en la resurrecció del Senyor, és plena de fortes connotacions baptismals. Als qui ja som batejats, aquest fragment de la carta als romans ens parla de la nostra dignitat de fills de Déu, estimats i salvats per ell en el baptisme; i ens porta a renovar, tal com farem d'aquí a poc, la nostra adhesió al Crist i la nostra voluntat de ser fidels a les promeses baptismals. Però, alhora, aquest fragment de la carta als romans ens porta a pensar en els catecúmens, grans i petits, que seran batejats arreu del món en aquesta Pasqua. Alguns en la nostra celebració. Per això acollim amb joia la Mariona, tant petita com és i l'amor de Déu ja la incorporarà a la vida de Jesucrist. I acollim, també, En Pau, En Jordà i En Roc, de la nostra Escolania, que després d'un procés de creixement en la fe viscut juntament amb els seus pares, demanen el baptisme. Tots ells, pel baptisme seran *plantats vora Jesús, el Crist.*

I en aquest context baptismal, pren tot el seu sentit la invitació del profeta Isaïes que escoltàvem: *Oh tots els assedegats, veniu a l'aigua* (Is 55, 1; cinquena lectura). I, també, aquelles paraules del llibre del mateix profeta: *cantant de goig sortirem a buscar l'aigua de les fonts de salvació* (Is 12, 3). ¿De quina aigua parla el profeta? ¿Ho sabríeu respondre, els escolans? Estic segur que, després de pensar una mica, sí. Mireu; així com tota mena d'aigua potable por satisfer la set del nostre cos, no és qualsevol mena d'aigua la que pot saciar la set del cor. Només ho fa, tal com diu el profeta, l'aigua que brolla *de les fonts de la salvació*. I, on són aquestes fonts perquè hi puguem anar un dia i un altre per satisfer el nostre desig més íntim de benestar i de superació de la mort? On són? Totes brollen a partir d'una de sola: el *costat* traspasat de Jesús enlairat a la creu, d'on va sortir *sang i aigua* (cf. Jo 19, 34). Trobarem l'aigua, doncs, en la font del Salvador. I, ¿com ens podem atansar a aquesta font si des de la llançada han passats tants anys? El Crist ressuscitat fa que hi hagi una continuïtat sacramental entre l'aigua que brollà del seu *costat* i l'aigua del baptisme.

Efectivament, sobre l'aigua que serà portada d'aquí a poc (una aigua natural com tantes), invocarem l'Esperit Sant perquè li doni la força de rentar el pecat, i de fer renéixer a la vida nova que ve de la Pasqua de Jesucrist, la força d'atorgar la filiació divina. Deixarà de ser, doncs, una aigua com una altra; i per significar d'una manera

visible la realitat invisible de la gràcia de Jesucrist, introduïrem a l'aigua el ciri pasqual –que amb la seva llum és imatge del Crist ressuscitat, *llum del món* (Jo 8, 12)-- perquè concedeixi als qui seran batejats de ser semblants a ell vivint sempre *vora* d'ell fins que els sigui donat de ressuscitar amb ell (cf. pregària de benedicció de l'aigua). La Mariona, En Pau, En Jordà i En Roc seran incorporats a Jesús i en ell fets fills de Déu.

La força victoriosa del Ressuscitat es farà, doncs, present en la nostra assemblea i incorporarà a la seva vida nova aquests quatre germans nostres en la fe, que hauran nascut de nou per l'aigua i per l'Esperit Sant i que des d'ara seran membres del Poble de Déu, de l'Església. Després, llevat de la Mariona que ho farà quan sigui més gran, participaran d'un altre sacrament pasqual, que també brolla de la font del Salvador; rebran per primera vegada l'eucaristia. Dos nois més se'ls ajuntaran en aquesta primera participació de la taula eucarística: En Robert i L'Arnau.

Com veieu, germans i germanes, la nostra celebració és densa de realitats espirituals. La nostra assemblea esdevé aquesta nit si maternal de l'Església per fer néixer nous membres a la vida de Crist i nodrir-los espiritualment. També els qui ja som batejats renovarem els nostres compromisos baptismals després que en la quaresma hàgim procurat millorar la nostra coherència cristiana i hàgim vist com el Pare, en la seva tendresa, ens acollia una vegada més com ho va fer amb el fill pròdig. Renovarem els compromisos baptismals i serem nodrits amb l'aliment d'immortalitat que és l'eucaristia. Batejats i participants de la taula del Senyor com som, no podem oblidar els altres que arreu del món comparteixen la mateixa fe i han estat incorporats com nosaltres a la resurrecció de Jesucrist. Aquesta nit, pensem en els cristians que viuen a Terra Santa, al lloc dels fets que commemorem aquests dies, en unes condicions socials i econòmiques plenes de dificultats. Tant, que se'ls fa molt difícil continuar-hi vivint i està en perill la continuïtat d'unes Esglésies que provenen dels inicis del cristianisme. Convé ajudar-los econòmicament i mostrar-los la nostra solidaritat fraterna per respecte a la seva dignitat com a persones i a la seva condició de germans en la fe, però també per evitar que els llocs sants de la vida, passió, mort i resurrecció del Senyor siguin merament indrets arqueològics i turístics sense comunitats cristianes vives que acullin els pelegrins i testimonien l'Evangelí. Al final de la nostra celebració, farem una col·lecta a favor d'aquests germans de Terra Santa.

Des del baptisme ja tenim la vida nova de la Pasqua, però no arribarà a la seva plenitud fins que després de la mort ressuscitem per compartir el triomf de Jesucrist. Mentre n'arriba el dia, intensifiquem la vida de fe per tal de viure *per a Déu*, sense cedir al *pecat*, tal com escau a la vida nova rebuda en el baptisme.

Cantant de goig sortim, doncs, amb la Mariona, En Pau, En Jordà i En Roc, a *buscar l'aigua de les fonts* del Salvador.